

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa A.M.
przeciwko A.Ż.
o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 lipca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.
z dnia 27 kwietnia 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /16,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym,**
- 3. przyznaje adw. A.K. od Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego w K.) kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta), podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną pozwanej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna wobec tego, że przysługuje od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zakres, a jej podstawowym celem jest zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie. Publicznoprawny charakter skargi powoduje, że Sąd Najwyższy dokonując, w ramach przesądu, oceny skargi, bada jedynie czy wystąpiły ustawowe przesłanki przyjęcia jej do rozpoznania, to jest czy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, czy istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, czy zachodzi nieważność postępowania lub czy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1- 4 k.p.c.).

Pozwana we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. to jest twierdziła, że zachodzi nieważność postępowania a także, że istnieje potrzeba wykładni art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. z uwagi na rozbieżności w orzecznictwie, co do tego, czy wadliwe sporządzone uzasadnienie może stanowić podstawę skargi kasacyjnej.

Analizując czy w badanej sprawie występują wskazane przez skarżącą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zwrócić należy uwagę, że przesłanka nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.) dotyczyć może wyłącznie postępowania przed sądem drugiej instancji, wyrok, bowiem tego sądu podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną. Tymczasem skarżąca we uzasadnieniu w tym zakresie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje na powstałą, jej zdaniem, nieważność postępowania przed sądem pierwszej instancji. Przy takim uzasadnieniu tej przesłanki musi ona, w ramach przesądu, pozostać poza oceną.

W odniesieniu do twierdzenia skarżącej, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego istnieje rozbieżność, co do tego czy zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. (w związku z art. 391 § 1 k.p.c.) może stanowić uzasadnioną procesową

podstawę kasacyjną zauważa się, że w nowszym i najnowszym orzecznictwie dopuszczalność takiego zarzutu, przy rażącej, uniemożliwiającej kontrolę kasacyjną wadliwości uzasadnienia zaskarżonego wyroku, nie budzi wątpliwości (por. m. in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2014 r., I UK 139/14; z dnia 28 listopada 2014 r., I CSK 735/13; z dnia 20 maja 2014 r., I PK 295/13; z dnia 4 kwietnia 2014 r., I UK 377/13; z dnia 30 stycznia 2014 r., IV CSK 258/13; postanowienie z dnia 22 maja 2013 r., III CSK 293/12- nie publ.), co powoduje, że nie ma potrzeby, a w każdym razie skarżąca nie wykazała, aby istniała potrzeba uzyskiwania kolejnej wypowiedzi Sądu Najwyższego w tym zakresie.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz.1800), ze zmianą wynikającą z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2016 r., poz. 1668).

O wynagrodzeniu należnym ustanowionemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym pełnomocnikowi pozwanej orzeczono na podstawie § 4 ust. 3, § 8 pkt 7 oraz § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r., poz. 1714).

jw

ał